

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

OFFICE SEVENTH AND COMMERCIAL STREET
Opposite Post Office
PHONES: OFFICE 365, EDITORIAL DEPT 832
Post Office address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
ELIS SULKANEN, Managing Editor; SULO SYVANEN, ALEX SEVO, T. A. JOHNSON, A. N. KOSKELA.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Mielipiteiden käännekohdassa

Se murroskausi, jonka alaisena koko maailma viime vuosina on ollut, on aiheuttanut syväisiä muutoksia työväenliikkeessä ja järjestöjen ulkonaisissa muodoissa ja toimintatavoissa. Vanhat arvot ovat tulleet yleensä halpahintaisiksi. Suuret valtavat puolueet ja järjestöt hajaantuvat ja joukoissa katoaa luottamus niiden tähänastisia vallitsevia katsomuksia kohtaan.

Sodan mukana ja sen seurauksena syntynyt vallankumouksellinen liike on asettanut maailman historian uuteen kehitysvaiheeseen. Kapitalismin yleismaailmallinen rappeutuminen imperialismin ja finanssikapitalismin omien sisäisten lakien kiertämättömänä seurauksena on ilmeinen meidän edessämme. Kapitalismi on kasvanut maailman laajuiseksi, mutta se on myös tehnyt itsensä maailmassa mahdottomaksi. Yhä ammottavammaksi käyvät pääoman yhteiskunnalliset mätäpaiseet ja se ei voi enää parantua. Tilapäisesti, vuosiksi ja vuosikymmeniksi voi se uusilla kokemusten opettamilla menetelmillä lykkää tuhoaan, mutta se on sittenkin edessä.

Luonnollista on, että tämänlaisena aikana työväenliikkeen nuorella kasvamisajalla vallitsevat katsomukset eivät ole sopusoinnussa olojen kanssa. Työväenliikkeen periaatteita täytyy syventää, sen taktiikkaa täytyy nuorentaa ja kaikissa sen toimintatavoissa täytyy vallitsevaksi päästä uusi ajanmukainen henki.

Tällainen on sitäkin välttämättömämpää koska vallankumouksien opetus ja itse toiminnassa saatu kokemus osoittaa riittämättömäksi ja kelvottomaksi sen yleisen johtavan hengen, joka ylläpiti entistä sosialistista liikettä. Toinen Internationale on kuollut. Se ei ole kuollut ainoastaan järjestöllisesti, mutta se on kuollut henkisesti. S. t. s.; sen johtavat katsomukset on punnittu ja köykäisiksi löydetty. Oli miten hyvänsä sen kanssa, voiko Venäjän työväenluokka seisoa koko maailman porvaristoa vastaan ja toteuttaa sosialismin, historiallisena totuutena aina tulee pysymään, että entinen sosialistinen liike ja meidän entiset johtavat katsomuksemme monessa suhteessa ovat kelvottomiksi ainaseksi tuomittu Toinen Internationale ja sen aikaisten puolueiden kukistumisen mukana. Ikinä ei enää työväenluokka ole tuudittavissa siihen opportunistisiin, mistä Venäjän vallankumous sen pelasti. Ikinä ei enää vanhoillinen sosialidemokratia ole taistelevan palkkatyöväenluokan johtavana oppina.

Juuri tämä asia on nyt selvä. Tämä on kuitenkin vasta asian toinen puoli, sen kielteinen puoli. Mitä tilalle on tuleva, siihen nähden ollaan paljon erimielisiä. Mutta tähänastisen kokemuksen mukaan on taas selvää, että marxilainen oppi sellaisena kuin itse Marx ja Engels sitä esittivät viime vuosisadan vallankumoustaistelujen aikana, nykyisten tapahtumien valossa uudesti kirkastettuna ja selitettynä, on sittenkin oleva se teoreettinen pohja, josta työväenluokan on kiinni pidettävä. Ja käytännöllisessä suhteessa tälle perustuu Venäjän työväenluokan taistelu. Venäjän työväenluokka tietysti taistelee kovin erikoisissa oloissa, jotka juuri antavat sille muutamia erikoispiirteitä ja ominaisuuksia, mutta sitenkin sen opetus ja sen kokemukset opettavat muiden maiden työläisille enemmän kuin mitkään muut tähänastiset tapahtumat. Kuinka yhdenmukainen muissa maissa tuleva yhteiskunnallinen vallankumous on oleva Venäjän vallankumouksen kanssa, sen osoittaa tulevaisuus. Asian kielteinen puoli oli selvä, mutta yhtä selvä ei ole sen rakentava puoli. Ja tähän historiaan tulevaisuuden lausuntoon perustautuen

ja sen johdosta oletettaviksi ladellen oikeistolaiset koettavat halventaa kaikkien viime vuosien antamien opetuksien arvoa ja yleensä kaikkien niiden kokemusten arvoa, joita Toinen Internationale kukistuminen on antanut. Tähän perustautuen koettavat kaikki vanhoilliset teoretikot kieltää koko sen perusajatuksen, että tähänastinen työväenliike on ollut porvarismin turmelema ja opportunistinen.

Juuri tämä tärkeä näkökanta jää hyvin usein meidänkin keskuudessamme huomioon ottamatta. Tämä muodostaa sen teoreettisen pyrkimyssuunnan, jota oikeistolaiset ja keskustalaiset kaikissa maissa noudattavat. He ovat sellaisella tieteellisen menetelmän kannalla, että he hylkäävät tähänastiset konkreettiset tosiasiat sen takia koska koko maailma ja sen tulevaisuus ei vielä ole selitetty. Ja tämänlainen katsomus tuskin kaipaa kumoamista.

Nykyinen tilanne on synnyttänyt myöskin oimituksen vaiheen monien työläisten mielipiteissä. On paljon jotka ovat haparommissa, epäilemässä ja odottavat jotain historian viimeistä sanaa. Käytännöllinen pakko, joka joutuu tosiasioiden paljoudesta, joita on olemassa Toinen Internationale johtavien oppeja vastaan, ajaa loitommaksi heitä siitä. Ei voida tunnustaa sitä, ei olla oikeistolaisia. Se nimitys loukkaa melkein kaikkia. Mutta ei olla vielä vapauduttu kuitenkaan vanhan sosialidemokratian liikkeen ideologiasta, sen teoreettisista perusteista. Siheen on totuttu uskomaan ja luottamaan ja on niin vaikea siitä luopua. Inhimillinen "minä" tulee vastaan ja rehellen, avoin, selvään järkeen perustuva myönnytyksiä, että me kaikki olemme olleet kapitalismin kutomissa erehdyksen pauloissa, on tavattoman vaikeaa. Tämänlaisia itsensä kanssa taistelijoita havaitsee nykyään useita siellä täällä. On tietysti toisia, joille taparjuisuus, sokea itseensä luottamus ja "oma minuus" on niin suuriarvoinen, että se tekee kaiken itsekköiksi mahdottomaksi. Heistä ei tietysti ole mitään toivoa.

Tov. Kuusinen on kerran huomauttanut siitä, että pitää paljon piiskata itseään voidakseen luopua siitä vanhoillisuudesta mihin me olemme kiinni kasvanneet, toiset enemmän, toiset vähemmän. Monet toverit kuitenkin ottavat asian liian persoonalliselta kannalta ja luulevat, että on kysymyksessä heidän persoonallinen häväistyksensä ja heidän oikeudentuntonsa loukkaaminen. Ei jakseta ottaa huomioon sitä, että historian elävä elämä oli kerran synnä siihen, että sosialistinen liike vierantui marxilaisuudesta ja sitä, että opportunisti on tätä oppia olojen suosioisella avulla järjestelmällisesti väärentänyt, salannut ja sen todellisen luonteen piittänyt ja että historian elävä elämä taas kääntää ja pakottaa meitä tämän opin horjumattomille perusteille entistä tiukemmin. Ei lopuksi ole yksilöiden syy, että meidän sosialistinen liikeemme nujutui juuri silloin kuin siitä olisi kipeimmin kaivattua. Ja siitä syystä omien käsitteidensä arvostelamisessaakin on lähdettävä laajemmalla kuin oimien tunteitensa tai mielipiteitensä pohjalta. Mutta juuri tässä sitä "itsensä piiskaamista" tarvitaan. Tarvitaan tarmaa vapautua ennakkoluuloista, tarvitaan halua ottaa asiasta selvää ja mielenlujuttua muodostaa itselleen johdonmukainen, uskovaaisuudesta vapaa, elämänymmärrys.

Tämmöinen on sitäkin vaikeampi kun edessä olevat käytännölliset tehtävät vaativat vain pikityötä, reformipohjalla liikkuvaa toimintaa. Näihin ei vallankumouksellisen ajan tehtäviin viitataan ikäänkuin särkyneelle omalle tunnolle lohdutusta etsien. Mutta juuri näihin vetoaminen osoittaa opportunistista ajatusta, joka ei jaksa nähdä yli tämän päivän vaatimukseen vaan joka haluaa matoitua pyrkimyksissään tämänpäiväisen tilanteen mukaiseksi. Tällöin ei eroiteta kumouksellista ja opportunistista käytännöllistä toimintaa toinen toisistaan näissäkään oloissa ja tällöin ollaan vanhan sosialidemokratian aatemaailman orjia.

Suuret työläisjoukot ovat kuitenkin tästä orjuudesta jo vapautuneet ja toiset vapautuvat nopeasti. Heidän mielissään saattaa olla yhtä ja toista, joka on kypsymättömyyttä, joka on vaistoamista, mutta terveelliseen edistys kuitenkin tekee työtä. Monien mielipiteet ovat vaikeassa käänteessä, mutta läpi ne siitä pääsevät. Me voimme luottaa historian kaikki opettavaan koulun.

AMERIKAN KAPITALISMI SUUNNITTELEE MEXICON VALTAAMISTA

"La Vie Ouvrière" kertoo, että agitaatio interventionin puolesta Mexicoa vastaan on alettu jälleen koska Amerikan kapitalismi on huomannut, että Huertan ja Obregon hallitukset ovat olleet työläisiä kohtaan paljon suopeampia kuin Carranzan hallitussuunta. Obregonvallankumouksen aikana oli yleinen mielipide, että kapinan johtajat olivat Wall Streetin agenteja. He olivat tehneet suuria lupauksia amerikalaisille kapitalisteille, nim. että he kunnioittavat omistusoikeuksia Mexicoissa ja nämä lupaukset herättivät yleistä epäluuloa radikaalisten keskuudessa. Mexicolaiset kommunistit tiesivät, että monet kiihkeimmistä kapinoista olivat olleet sosialistisia tai puoliosialistisia, mutta he otaksuivat että nämä henkilöt olivat myytyt amerikalaisille kapitalisteille.

Havaittiin myöhemmin, ettei niin ollut asianlaita. Obregon, de la Huerta, Alvarado, Calles ja Villareal, uuden hallituksen huomattavimmat henkilöt, ovat lopullisesti osottaneet, ettei heillä ollut aikomusta antaa Mexicoissa puhaita papereita Pohjois-Amerikan kapitalisteille.

Heidän myötätuntonsa on taatusti työläisten puolella. On nyt selvinnyt, että heidän suuret ystävyysosotukset jänkkien eduksi johtuvat ennenkaikkea interventionivaaran salaamisesta kuin aikomuksesta jättää maan valvontaoikeus Amerikan rahapohjoille. Mutta samalla tulee ymmärtää ettei de la Huertan hallitus ole suinkaan sosialistinen.

Kuitenkin on mielenkiintoista huomata — ja muuten tärkeää että radikaalit järjestävät toimintansa sen mukaan — että amerikalainen kapitalismi on uudistamaisillaan yrityksensä saada interventionille myötätuntoa Yhdysvalloissa. "Kapitalisti, kuten mekin, käsitteli aivan hyvin, ettei liberaalimista ole sen olemassaololle vakavaa vaaraa, mutta se kuitenkin on huolissaan, koska nykyisen vapaamielisen hallituksen suojissa sallitaan radikaalisten järjestöjen järjestäytyä ja harjoittaa propagandaa mielensä mukaan. Proletariaatti-nei valistustyö liittyneenä järjestöön on dynamiittia, joka panee kapitalistisen järjestelmän hyppelemään. Yhdysvaltain porvaristo tietää sen tarkasti ja se on päättänyt olla alottamatta uhka-pelejä Mexicoissa. Se esittää maan anekdotimista, sen hallituksen kukistamista ja pikaisen amerikalaisen protektoratin perustamista.

Kaikkien maiden työläisillä ja eritäänkin Pohjois-Amerikan työväestöllä on suuri velvollisuus täyttävänsään, suurempi kuin milloinkaan. Heidän tulee vastustaa interventionia päättäväisyydellä ja pontevuudella.

HÄPEÄLLISIÄ LAKEJA BRASILIASSA

Brasiliassa on ollut lukuisia lakkoja, joskin rauhallisia, kuten räutäteiden lakko. Monia mielenosotuksia on poliisi väkivaltaisesti tukahuttanut ja toimeenpannut tuhansittain vangitsemisia (Leopoldinan lakossa enemmän kuin kaksi tuhatta) ja karkottanut yli 60 portugalilaista, espanjalaista ja italialaista vapustaistelija, jotka ovat asuneet maassa 20—30 vuotta. Lehti "Spartacus" on pakotettu olemaan ilmestymättä altuisten vainojen takia ja ei ole kauakaan aikaa siitä, kun poliisi valtasi Boz do Boven toimituksen, ja monet kirjailijat joutuivat vankeuteen, ja toisia julmasti piestettiin. Nyt Brasilian kongressi, jonka luonnollisesti muodostavat kapitalistit ja poliitikoitsijat, on äänestämässä erään häpeällisen lain, joka antaa laillisen vallan väkivaltaisia aineksia. Laissa sanotaan mm., että kiihotuksesta nykyisen yhteiskunnan järjestöjen kukistamiseksi rangaistaan kahdesta viiden vuoden sellivankuudella. Kiihotuksena pidetään suullista tai kirjellistä tai muunlaista puolustuskirjelmää, joka tuodaan ilmi kaduilla, teattereissa, yhdistyksissä, kokouksissa, ja jotka kohdistuvat sotilashenkilöihin ja poliiseihin, ja joiden tarkoituksena on kehottaa tottelemattomuuteen, esmiehiä kohtaan ja kehottaa nousemaan säädettyä vaikutusvaltaa vastaan. Tästä rangaistaan 3—8 vuoden sellirangaistuksella. Niitä henkilöitä, jotka ovat mukana näiden rikosten toimeenpanossa, rangaistaan 1—5 vuoden rangaistuksella. — Tämä suunnitelma, jos se toteutetaan, tukahuttaa kaikki ajatusilmaukset. Se merkitsee ajattelemisen kieltämistä ja inkvisitsionin ottamista käytäntöön.

— Itseopiskelu ja tieteellisyys. Marx-elämäkerrassaan kertoo Beer Proudnhonista, että hän oli luvannut paljon — valitsematta, sulattamatta. "Mutta itseopiskelu ei antanut hänelle sellaista henkistä koulutusta, joka on arvokkaampi kuin tiedot ja jotka yksin antaa kyvyn järjestää ja käyttää hyväksi hankitut tiedot sekä alistaa oman luomistoimintansa itsekköiksi alaiseksi. Järjestetyt koulutuksen arvo ei pääasiassa ole tietojen hankkimista, vaan henkisten kykyjemme muodostamista tutkimuksen ja tiedon metodeiden ajattelun ja asiallisen arvostelun aseiksi: keinoiksi helpommin selvittää ilmiöiden, kokemusten ja ajatusten keskellä. Itseoppinut voi kylläkin päästä tälle asteelle, mutta vain jos hänen ensi yrityksensä luoda itsenäisesti joutuvat ankaran, mutta rakastavan arvostelun alaiseksi, joka saa hänet pitämään itsensä kurissa."

— "Kaikki ihmiset ovat syntyneet vapaksi ja tasa-arvoiseksi ja on heillä luonnon puolesta eräitä luovuttamattomia oikeuksia, kuten elämä, vapaus ja onneen pyrkimys, ja näitä oikeuksia valvomaan ovat hallitukset järjestetty heidän keskenään, saaden ne oikean valtansa hallittujen suostumuksella, ja kun joku hallitus tulee näille tarkoituksille tuhoisaksi, on kansalla oikeus se muuttaa tai poistaa, sekä asettaa uusi hallitus sellaisille periaatteille ja siinä muodossa, joka todennäköisimmin takaa heidän turvallisuutensa ja onnensa."

Näin lausutaan Amerikan Yhdysvaltain Itsenäisyysjulistuksessa (1776), ollen se niitä historian suuria asiakirjoja, jotka avoimesti julistavat vallankumouksen oikeutusta.

— Mutta proletariaatit ovat ainoat, jotka todella voivat veljestyä; sillä porvaristolla on joka maassa erikoispyrkimyksensä eikä se voi, sille kun etunsa on yllinällä, koskaan päästä ulos kansallisuudesta. . . . Proletareilla sen sijaan on kaikissa maissa samat edut, sama vihollinen, sama taistelu edessään; proletariaatin suuret joukot ovat jo luonnostaan vailla kansallisia ennakkoluuloja, ja niiden koko sivistys ja liike on oleellisesti yleisinhimillinen, kansallisuustavainen. Proletariatit yksin voivat hävittää kansallisuuden; heräävä proletariaatti yksin voi antaa eri kansakuntien veljestyä. — Engels (1845).

— Ranskan vallankumous oli alusta loppuun yhteiskunnallinen liike, ja sen jälkeen on pelkkä poliittinen demokratia tullut täydelliseksi epäsiikiöksi (Unding). — Demokratia, se on nyt sosialismi. — Engels (1843)

Syndikalistilaki perustulla Californiassa

Californian Vetoamisoikeuden ensimmäinen osasto laajassa selostusjulistuksessaan vahvistaa J. P. Malley'n tuomion, joka tuonottanut tuomittuun kunnallisylijoituksesta nimitettyyn "rikollisen syndikalistilain" rikkomisesta, jonka lain v. 1919 lainlaatuja-kunta laati ja hyväksyi nimellä "The Criminal Syndicalism Act".

Malley, joka oli San Franciscossa l.w.w.-osaaton kirjuri, havaittiin syylliseksi eräitten kirjojen levittämiseen ja yleisölle tarjoamiseen ja muun sellaisen painetun tavaran omistamiseen ja säilyttämiseen jonka syntymään ja ylläpitävään harjoittamaan sabotaasia ja rikollista joukkotoimintaa.

Tuomittuna valtion vankilaan, Malley vetosi asiansa ylempään oikeuteen. Päävittimet vetoamuksensa oli, että laki määrätellen ja kieltäen saboteerauksen ja rikollisen syndikalismin, oli perustuslakivastainen ja että sentähden suurvaltakunnan syytös esitetystä toiminnasta ei ollutkaan rikosta, vaikka laissa siihen ohjataan, sillä lainvastaisia painotutuita ei otettu levitetty eikä kaupattu. Hänen puolestaan väitteensä myöskin esitettiin, että esitetty todisteet tutkimuksessa, jotka perustuivat siihen, että hän levitti ja tarjosi kiellettyjä painotutuita, josta suuri määrä takavarikoitettiin vangitsemisen aikana ja josta alemmassa oikeudessa esitettiin koepiotta todistuskappaleina, oli riittämätön tukemaan tuomiota.

Tuomioistuimen kanta on, että suunnitelma ja tarkoitus lainlaatuja-kunnalla, säätämässään tämän lain, oli tukahuttaa mitä laitelkijät pitivät kasvavana uhkana laillisuudelle ja järjestykselle tässä valtiossa. Oikeus päätti ettei mitään oikeuksia otettu luovutettu tuon lain tähden rikottu. Eikä valtion enempää kuin kansallisperustuslaista ole otettu pois mitään eil millään tavalla niiden tarkotusta häiritä tällä asetuksella.

Tuomioistuimella on tyytyväinen siitä, että koska kukaan, jonka alaisena Malley tuomittiin, esitti synn lain o-soittamalla kielteillä (sanolla); oikeus pitää että se oli riittävä ja siis nimenomaisesti ilmasi vastaajalle rikoksen, josta häntä syytettiin. Sillä väitteestä, että todisteet eivät olleet riittäviä, oikeus, selostaan ensin kirjoista jotka oli takavarikoitu I. W. W:n konttorista, ja niiden otteista, päättää että kirjallisuus oli turmeleutunutta ja sisällil samaa kuin opeetta, että "valtakunnan lippu tarkoittaa ainoastaan sortoa ja tyrannuttia ja että l.w.w. järjestöllä on tarkoitus saavuttaa päämaailansa väkivaltaisesti, rikollisesti ja muilla laittomilla keinollilla."

Väittelyn perästä tilanteesta mikä johti lainlaatuja-kunnan hyväksymään mainitun säädöksen, oikeus sanoi: Laittomat väkivaltaisuuksien johtavat, terroristiset teot olivat niitä, joita lainlaatuja-kunta tähtäsi, eikä laillisuutta toiminnan muotoja vastaan.

Useisiin Yhdysvaltain ylimpien oikeuskäsitöiden auktoriteettipäätöksiin

KIRJEENVAIHTAJILLE

Erään Suomen lehden pakinoitsija tänne hiljattain saapuneessa numerossa pakinoitsi sairasta presidentistä. Niistä puhuessaan hän oli joutunut luettelemaan useampia henkisen työn alalle kuuluvia ammatteja ja sitä tehdessään vertasi sanomalehtitoimittajia, jotka ymmärrettävästi syistä ovat enemmän henkisen kuin ruumiillisen työn tekijöitä, st. kolhin. Lehtien pakinoitsijat hägen mielestään ovat oikeita emäskoja, sellaisia, jotka mielellään ryepvät jokaisessa eteen sattuvassa lääköksä, olipa se sitte kuinka ruokoton tahansa.

Useammat kirjeenvaihtajistamme varmaankin ovat tulleet samallaisten tulokseen sanomalehtien toimittajista yleensä. Oman arvon tuntevina me emme pyydä tulla erotetuksi muiden kaltaistemme joukosta, vaan mielihyvällä otamme vastaan sen mikä meille luonnostaan kuuluu, niinkuin Kinnusella syntynki. Pyydämme kuitenkin välttää nimitykseksi, henkisen portto.

Moni kirjeenvaihtajamme on kaitehtynyt sellaisen havainnon, että kun tääne kirjoituksen lähettää, joka on lähettäjän mielestä mahdollisimman asiallinen, monilla lausunoilla värtteä ja kalkan puolin sieäksi sorvailtu, niin palaa se lehden välityksellä kirjottajan itsensä ja tuhansien lukijain luettavaksi, mutta minkälaisena? Revittynä ja räivittynä sellaisella perinpohjaisuudella, johon kykenevät vain sellaiset henkilöt, jotka omaavat jumalattoman määrän tavatonta häikäilemättömyyttä, häpeämättömyyttä, lyhyesti sanottuna — sikamaisuutta. Kuvittelapa vain, että viedään huolellisesti valmistettu taideteos sikakarsinaan, jossa on emäsiä ja kolme tai neljä porsasta ahaasti käyvät se-

kimppuun, niin elpä muutama minuutin kuluttua ole taideteoksesta muuta jällellä kuin rikaleita ja pahnan hajua. Tämä vertaus ei ole kyllä mikään lohdullinen meille, mutta sitä suuremmalla syyllä voimme tulla lyhyen, mutta sikamaisen proloogin jälkeen työntää kärsimme väan tyimeen.

Kirjeenvaihtajistamme useimmat ovat raskaan työn raatajia ja kaikki työläisiä. Toiset heistä pienellä potteella ovat käyneet kansakoulun, munnatam ei minkäänlaista koulua, ellei ensimmäistä kertaa herran ehtoollisella käyntä pidetä koulutuksen suorituksena. Vain harvat ovat saaneet enemmän kuin kansakoulun antaman opetuksen. Koulusta sitte on täytyt lähtänyt työhön jo niin aika-eseen, että mitkään omintakeiset henkiset harrastukset eivät ole jaksaneet pysyä xireillä ruumiillisen väsymyksen takia. Niinpä on sitte vähin erin ketonnuttu siitäkin, mitä lapsena osattiin, eikä tuosta ymmärretty niin paljo väliä pitääkään. Ei työhöndä kuitenkaan herras tule, ajateltiin, riittää kun osaa lukea ja kirjeen kirjoittaa, jos sellaiseen joskus tarvetta ilmaantuu.

Sitte Suomeksi oksensi polkiaan ja tättäriään vieralle maille, tänne Amerikkaan. Täällä on moni koulukäymätönkin oppinut kotikävisään kirjottamaan ja moni vähän koulua käynyt joutunut panemaan kirjoitustaitonsa koetukselle toheräänsään kaivoavia kirjeltä ystävilleen Suomessa.

noisantuneena veto-oikeus pitää, että kysymys, joko tai ei levitetty ja tarjottu painotutuita Malley menettämällä tavalla oli sellaista lausua, että se herätti kohdalla olevaa eli hetimitäistä vaaraa ja sikään sai pahetta, jota lainlaatuja-kunnan oli oikeus estää, oli kysymys, joka kuului lautakunnalle. Tuomio on vahvistettu ja ellei korkein ylioikeus myöntä vastajalle uutta kuulustelua tämän vahvistuksen jälkeen, Malley täytyy palvella tuomionsa.

Tämä päätös on muuten tärkeä, ollen ensimmäinen veto-oikeuden päätös Californiassa, joka tuki Syndikalistilain perustuksen mukaisena, sillä suuri luku toisia juttuja kautta valtion riippuu tästä oikeusmenetelmästä. — H. J.

Red Lodge, Mont.

Täältä ei ihmeikkään näe uutista Toverin palstoilla, vaikka olen niitä usein etsinyt. Täällä on kyllä suomalaisia aika tavalla, ja joukossa tieteenkin paljo sellaisiakin, jotka mielellään ja periaatteeltaan ovat Toverin kannattajia, vaan on tiedä mikä on syy, kun kaikki antavat kynänsä levätä.

Muuten en minäkään tiedä paljo mitään täällä kirjoittaa, kun en tunne täälläisiä oloja. Uutisten kirjoittajan tulisi tuntea ympäristöään ja ympärillään ilmeneviä tapauksia. Muuten ei uutisten kirjoittamisesta tule mitään. Mutta kerron nyt mitä tiedän.

Tämä paikka on koko nätti, pieni hillikvalantokaukunki, siltäen kahden suuren vuoren välissä. Pääasiallisia tuotantoa on kivihillenkaivaminen, joka kuuluu Northern Pacific Companylle. Luonto täällä muistuttaa hyvin paljon synnyinmaam luontoa raitis, hyvä vuoristoilla. Vallan toista kun siellä Astorian perokalla, jossa välistä joutuu sukeltamaan sen tähden keskellä Comm'l' kaatua. Ei täällä liikkoa satele, kunhan vaapakkasen kanssa pysyy hyvissä väleissä.

Osaaton hommat täällä on valloa lamsannuksissa. Täällä kyllä on jollain entisiä innokkaita toimintahenkijöitä, jolla olisi toimintahalua vielä nykyin, vaan niillä on kai liian vähä, toimiaiksen mittaan.

I.w.w.-läiset täällä toimivat jonkun verran; näistä tämän tuosta kapaleita näytämölle ja tansseja paisytyyn suomalaisia työväen taloita. Uljas osuuskouppa täällä kuitenkin on ja kuten näyttää, koko virkeissä toiminnassa. Siihen kuuluu komea vaatetavaroasasto, ruokatavarallike vähän myöskin ruutavaraa. Kiihu täällä täälläkin olevan huoleksaan eri liikkeiden välillä, mutta se ko hyvistä täällä näyttävi työväenkeskittyvän oman liikkeensä ympärille. Mutta paljo suurempaa saavutusta täälläkin vielä voitaisiin teo vo osuustoinnalla, jos kaikki toilaiset todella seisoisivat oman liikeensä takana. Osuustoinnin on maanalista kun kaikki muokin työväenliike, että se ei voi heti päästä hyväntu alkun, sen täytyy hiljaa kehittää sillä sen on raivattava niin vankke vastuksia tietään, että sen väkivoim kontattava ennen kun kävelimän pystyy. Täällä on liike jo va-